

Der var stillet 10 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Når man sammenholder den tekst til lovforslaget, som foreligger nu, med det oprindelige forslag, er der på en række punkter grund til at være mindre pessimistisk, end da forslaget blev fremsat. Det hænger naturligvis sammen med, at ministeren efter drøftelser i udvalget har stillet en række ændringsforslag, som har forbedret det oprindelige forslag. I den forbindelse må det nævnes, at ministeren har opgivet ændringer, som var forslagets hovedsigte uvedkommende. Jeg tænker her på ting som nedlæggelse af seminarierådet og ændring af vikarhjælpsportionerne. Som positivt må det også nævnes, at ministeren har bøjet sig og har opgivet at ændre lovens formålsparagraf.

Jeg kan derfor oplyse, at socialdemokratiet kan stemme for ændringsforslag nr. 1 - 8.

Ændringsforslag nr. 9 drejer sig om indførelse af en forsøgsbestemmelse, som indebærer, at det bliver muligt at lave forsøg med videreuddannelse i fag, som går ud over formålsparagraffen. Dette kan ske efter kursuslovens § 1, hvilket socialdemokratiet har lagt megen vægt på, netop fordi vi er tilhængere af at give de studerende mulighed for at skaffe sig et så bredt erhvervssigte som muligt. Men desværre indeholder forslaget også mulighed for forsøg, således at det ene af uddannelsens to linjefag kan erstattes af et erhvervsrettet linjefag.

For socialdemokratiet er det helt afgørende, at undervisningskompetencen i folkeskolen er baseret på to folkeskolerelevante linjefag. Vi har under drøftelserne i udvalget meddelt, at vi ville kunne acceptere denne forsøgsmodel, hvis den blot ikke førte til, at de pågældende fik kompetence som undervisere i folkeskolen; kravet for at opnå denne kompetence måtte være, at de på et tids-

punkt også fik det andet linjefag. Dette har regeringen ikke villet acceptere, og da vi er modstandere af, at man på denne måde åbner for en forringelse af læreruddannelsen, kan vi altså ikke stemme for ændringsforslaget.

Vi mener, det er meget vigtigt at få set på læreruddannelsen og få påbegyndt en revision af læreruddannelsen. Det har der ikke rigtig, synes jeg, været lydhørhed for under forhandlingerne i udvalget fra ministerens side, i hvert fald ikke en lydhørhed af tilnærmelsesvis samme art, som der var ved førstebehandlingen.

Som sagt er det afgørende for os, at folk, der skal undervise i folkeskolen, har baseret deres uddannelse på to folkeskolerelevante linjefag. Det synspunkt er så tungtvejende for os, at vi ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Kirkegaard (KF):

Jeg skal meddele, at vi kan støtte undervisningsministerens ændringsforslag og vil begrunde hvorfor.

Disse forslag er blevet til på baggrund af den debat, der både i politiske kredse og i seminariekredse har været om ministerens oprindelige forslag. Ændringsforslagene tilgodeser mange af de synspunkter, der har været fremført i debatten, ikke mindst fra socialdemokratisk side.

Det er derfor med dyb undren, jeg har lyttet til den socialdemokratiske ordførers tale her for et øjeblik siden. Ved at sammenholde med betænkningens bidraget fra socialdemokratiet og SF kan vi nu slå fast, at den 23. maj 1985 blev datoen, hvor socialdemokratiet praktisk talt meldte sig ud af dansk seminariepolitik. Denne undren vil blive delt i den danske seminarieverden, om ikke fra Skagen til Gedser, så i hvert fald fra Hjørring til Tønder.

Ændringsforslagene tilgodeser netop de socialdemokratiske synspunkter. Var ændringsforslaget om mulighed for det tredje linjefag i forbindelse med kursusloven ikke netop, hvad den socialdemokratiske ordfører, hr. Erling Olsen, førte så stærkt frem under sin i øvrigt meget positive tale under førstebehandlingen? Og ændringsforslaget om at bevare seminarierådet er netop, hvad socialdemokratiet har fremført på møder over det